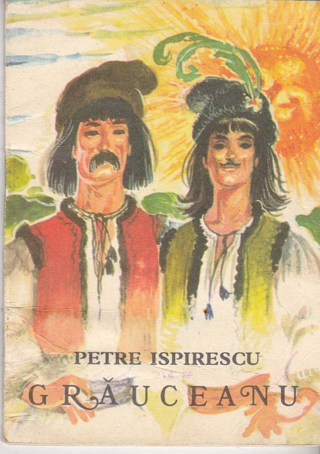

PETRE ISPIRESCU
GRĂUCEANU

PETRE ISPIRESCU

GRĂUCEANU

(text prescurtat)

EDITURA ION CREANGĂ, BUCUREȘTI, 1977

Copertă și ilustrații de
COCA CREȚOIU-ȘEINESCU

A fost odată un împărat ce se numea Împăratul Roșu. El era foarte mîhnit, căci în zilele lui niște zmei furaseră soarele și

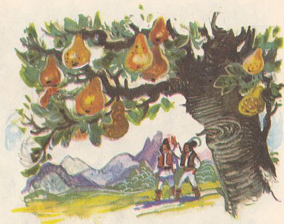
luna de pe cer și el făgădui pe fiica sa de nevastă aceluia care le va aduce înapoi.

Un voinic, pe nume Greuceanu, împreună cu fratele său, se învoiră să încerce și merseră ei pînă la o răscruce unde se despărțiră. În ăst timp însă, cît călătoriră, Greuceanu ajunse la casa zmeilor. Aici se bătu cu ei în luptă dreaptă, le tăie capul, apoi, după ce află unde stau ascunse soarele și luna, de la zmeul cel bătrîn, îl omorî și pe acesta. În cula din codrul verde el găsi ce căuta; luă soarele în mîna dreaptă și luna în cea stîngă și le aruncă pe

cer cu bucurie mare. În drum, la înapoiere, îl găsi pe frate-său. Și mergînd ei au dat de un păr încărcat. Fratele vru să mănînce

o pară, dar Greuceanu nu-l lăsă și lovi părul la rădăcină. Curse venin, căci era o zmeoaică. Apoi ajunseră la Faurul-pămîntului și

se ascunseră în făuriște, căci pe urma lor venea zmeoaica a bătrînă. Ea rugă pe Greuceanu să facă o gaură în zid, să-i vadă fața. Cînd zmeoaica puse gura să-l soarbă pe Greuceanu, Fauru-pă-

mîntului îi băgă în gură fier înroșit în foc și scăpară și de zmeoaică. Faurul îi făcu Greuceanului o căruță de fier și acesta, împreună cu frate-său plecară la Împăratul Roșu. Pe drum, fra-

tele deshămă un cal și se duse călare să dea vestea cît mai degrabă. Între timp, un diavol șchiop îi scoase Greuceanului un cui de la osie și cînd omul se duse să pună cuiul la loc, diavolul îi fură paloșul, îl dete unui netrebnic, apoi se făcu la loc stană de piatră. Sluga cea netrebnică spuse împăratului că el a scos soarele și luna de la zmei și îi ceru fata de nevastă, iar pe fratele Greuceanului porunci să-l închidă. Acum, Greuceanu, fără paloșul său, nu mai avea putere. Cînd văzu el necazul în care căzuse, își aminti de stana de

piatră și se dădu de trei ori peste cap, se făcu buzdugan de oțel și începu a lovi în stană, pînă o sfărîmă, o făcu pulbere. În pulbere își găsi paloșul furat de diavolul șchiop. Se înfățișă la împăratul, își eliberă fratele, împăratul izgoni sluga cea netrebnică din împărăție și apoi se făcu o nuntă mare, ca în povești.

Lector: IOANA RICUS
Tehnoredactor: ELENA GĂRĂJĂU

Dat la cules: 9 II 1977; Bun de tipar: 28 V 1977; Apărut: 1977; Comanda nr.: 1302; Tiraj: 200 000; Banderolat: 180 000 + casetă 20 000; Coli de tipar: 4.

Tiparul executat sub comanda nr. 26 la Întreprinderea Poligrafică „BANAT", Timişoara, Calea Aradului nr. 1.

EDITURA
ION CREANGĂ

Set 8 buc. Lei 5.